

Barnens lekar syntes korta

Benen likt Eiffeltorn tecknade
mot natthimlen. I Paris vaskade
vi guld med överheten. Du med
piska jag med dans. I fångsten
speglade sig Egon lika bräckliga
som fågelungar,

Du såg mig korta ögonblick och
jag kan ännu minnas skammen

hur den luktar ter sig ramlar reser
sig, och vinklingar av humorn

ramlar famlar. Handen. Den långa.
hur den just då snuddat låret.

Vi var fjäderbollar tysta över näten
nattens speglingar mot vanligheten
spröda döda veklingar

vi dök från trampoliner aldrig byggda
aldrig tilltänkta men städer siluetter
till för barn

För barn som vandrar i för stora skor

var vi förblir vi människan på kryckor
stela imitationer av det levda

Barn i barn i skor av skohorn höjda

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren smultronbergen med Poeter.se id #40881 innehar upphovsrätten